

EEN BEDANKJE

Voor mensen die nooit op meerdaagse popfestivals komen: op de zondagavond voel je je als een sporter wiens benen in korte tijd drie keer zijn verzuurd. Elke beweging doet pijn. Je blijkt op allerlei plekken spieren te hebben, waarvan jij het vermoeden niet had. Je hebt zojuist jouw eigen muziekmarathon afgelegd.

In die toestand, met tientallen kilometers in de benen, vang je in de verte een paar zinnen op, in de perstent van de afgelopen editie van Lowlands. Huh, wat was dat? Pas na een tijdje stel je vast dat de woorden voor jou zijn bedoeld. Iemand – de haardos, de broek, het kekke jackie verraden het: een muzikant – wil je bedanken voor de subsidie die je aan hem hebt verleend. Door jou heeft hij die videoclip toch maar even mooi mogen maken.

Even nadenken... O ja, dit is Phil Tilly, en niet zoals Matthijs van Nieuwkerk hem ooit bij *De Wereld Draait Door* abusievelijk noemde, Pete Philly. Die hiphopper uit Amsterdam heeft juist geen subsidie van het TAX Fonds gekregen; gitarist Tilly en zijn band Moke wel. Voor de goede orde: beiden zijn mij even lief. Als commissielid zeg ik zelfs: iedere muzikant, iedere beeldmaker is mij even lief. Wij, behalve ondergetekende Jan Schuijren en Arjen Davidse, beoordelen plannen voor videoclips. Dáár brengen we onderscheid in aan, dat is ons werk (naast al het andere werk dat wij doen, vanzelfsprekend).

In alle eerlijkheid: ik ben nog nooit eerder bedankt voor het doen van mijn werk. Het voelt eigenaardig. Het voelt nog extra eigenaardig omdat ik de videoclip in kwestie, van het nummer *Here Comes The Summer*, nog niet eens heb gezien. Zomerreces bij Fonds BKVB en Stifo betekent verplicht verlof voor onze commissie. En dagelijks MTV kijken doe ik nou ook weer niet.

Ondertussen is zondagavond maandagochtend geworden. In de motregen rij ik naar de sportschool, waar ik de benen uit de knoop probeer te lopen op één van de banden. Ik kijk omhoog naar het grote scherm voor me en herken de markante kop van Felix Maginn, zanger van Moke. Dit moet de clip zijn. Ik kan onmogelijk alles zien, omdat ik anders van de band af val, maar de shots van de kinderen op hun fietsjes zien er in elk geval indrukwekkend uit. Mooi kleurgecorrigeerd. Dreigend, maar gelukkig niet overdreven. Geestig ook, een jongetje dat heel geconcentreerd zijn kleren strijkt. Je moet maar afwachten of zo'n ideetje, dat op papier heel aardig is, in het echt ook werkt.

Vanuit mijn ooghoeken bespeur ik iets van het einde van de clip. In die laatste scene, ik realiseer me dat ik nu een beetje uit de school klap, lag volgens de commissie het gevaar van sentimentaliteit op de loer. Een schattig kleutermeisje in pyjama maakt een eind aan de broeierige stemming... Pffoeh.... Het lijkt goed te zijn gegaan. Geen kromme tenen.

Maar voor het geval dat iemand ze wel heeft tijdens het bekijken van *Here Comes The Summer*: spreek de commissieleden van het TAX Fonds er niet op aan. Zoals gezegd, wij beoordelen plannen voor videoclips. Dat is ons werk, meer niet.

Column uit de Fonds BKVB Nieuwsbrief 12 (september 2007)